

Juni 1948. Der fantes et hemmelig Norge - ting som ingen skulle se eller vite. Lea Karlsbru fant en flik av det, en hemmelighet så stor og farlig at ikke engang de som styrte landet kjente den. Samtidig kom hun på kant med sin kjære Johannes, og i ren desperasjon gjorde Lea ting hun aldri burde gjort. Skulle de finne hverandre igjen, måtte Johannes gi håndfaste bevis for sin kjærlighet . . .

Willy Ustads serie har blitt en stor bok-suksess. De første bøkene er allerede trykt i nye opplag, og da bok 10 utkom var det totale opplaget kommet opp i 706.500 bøker! Nå foreligger alle bøkene både som pocketbok og i innbundet utgave.

BLADKOMPANIET A.S

FIRE SØSKEN

ISBN 82-509-3161-0

9 788250 931619

FIRE SØSKEN 13

FRYKT OG LENGSEL

Willy Ustad

Kr. 44,50

Utstyr som støvler, klær og ryggsekker ble donert fra bedrifter, ofte «skummet av» direkte fra produksjonen.

Våpen, sprengstoff og ammunisjon kom fra «Alf Martens Meyers kontor», dvs at utstyret ble kanalisert fra militære og senere også utenlandske kilder.

Meyer hadde ingen stor stab. Det var Meyer, sjef, – Leonard Olsen, forhenværende Linge-mann, – Helge Reiss-Andersen, sambandsekspert, – Hans Ringvold og to særdeles betrodd kontordamer.

Hemmelighold – en umulighet?

Mer enn tjue grupper hadde sine lagre rundt i landet, organisert slik at den ene gruppen ikke kjente medlemmene av en annen.

Selvsagt ble enkelte lagre funnet av uvedkommende, allerede i de aller første årene. Betrodde folk i Overvåkningspolitiet trådte til og dysset saken ned, når et våpenfunn ble rapportert til politiet.

Noen ganger kunne det gått galt. Et sted i Trøndelag ble brått foreldre klar over at guttungene deres lekte krig – som vanlig – men denne gangen med ordentlige våpen! Politiet hentet våpnene, og siden ble det stille. Det er grunn til å tro at dette var et slikt lag er.

Geværer og tommelfingre

Lea ville neppe ant uråd dersom hun hadde funnet tyske våpen i en tysk bunker. Derfor lar jeg henne finne en type geværer som kom til å bli Hærens standardvåpen et par år senere, nemlig det amerikanske Garand M 1. De første «Stay behind-lagrene» besto i virkeligheten helst av tyske og en del engelske våpen.

Jeg husker Garand M 1 som et bra våpen som tålte

søle og skitt. Bladkompaniets forlagssjef forteller imidlertid at sanden på Tysklandsbrigadens øvingsfelt ble for mye for det.

Fingeren Alf får i klemme skulle bli en slags yrkes-sykdom i Hæren i de tjue årene Garand'en var med oss. Forlagssjefen slapp unna, mens forfatteren fikk en prektig *garandfinger* på Bømoen i 1963 ...

De tok vel ikke fra oss noen av rettighetene våre?

Spør Dora på svaberget i Naustvika, men det gjorde de faktisk. Til tross for at seksuell omgang med tyske soldater altså slett ikke var straffbart, blir en del norske kvinner straffet av Rikstrygdeverket ennå i dag.

Det må bemerkes at naziregimet under krigen viste større storsinn. Da krigen kom til Norge 9 april 1940 fantes nemlig ingen trygdeordninger som dekket nordmenn som ble skadd i krig, eller etterlatte av de falne. Det eneste som fantes var en lov om krigserstatning for sjømenn.

Etter innstilling av 12/11 1940 og 28/3 1941 fikk Sosialdepartementet den 9/12 1941 vedtatt en forordning som ga krigspensjon til dem som hadde kjempet mot tyskerne, og deres etterlatte.

Sosialdepartementet var på denne tiden NS- styrt, men både NS-folk og jøssinger i departementet sto sammen overfor rikskommisær Terboven, som ikke var glad for ordningen –.

Untatt fra disse rettigheten var "militærpersoner som har tatt opphold i utlandet etter 10 juni 1940", altså de som hadde reist til utlandet for å fortsette kampen derfra.

Noen av dem ble nemlig gift med menn som etterhvert fikk krigspensjon. Når en krigspensjonist dør i dag, blir

enken gransket for å finne ut om hun var sammen med tyske soldater under krigen.

Var hun det, blir den delen av pensjonen som er mannens krigspensjon tatt fra henne. Ellers overtas krigspensjonen av ektefellen, men i dette tilfellet når altså samfunnets hevnerende hånd fram, selv i dag.

Fallskjermtruser?

Fallskjerner fra våpenslipp etc var en kostelig skatt under krigen, materialet var ypperlig til undertøy og klesmangelen var stor. Det var ikke ufarlig å ha skjermen liggende, selvsagt.

Jeg har hørt om bare ett tilfelle der tyske soldater ba to jenter løfte på skjørtet for å se om de hadde fallskjermstilke i underbuksene – men jeg tror egentlig de var på jakt etter noe helt annet.

Etter krigen var fremdeles godt dameundertøy mangelvare, og selv om fallskjerner fra krigen var statens eiendom, var risikoen fint liten.

«Panserunderbuksene» som kom fra USA var fra et utgammelt kriselager, modell 1918 eller så. Vitsetegnerne i avisene hadde mye glede av dem, mens Forsyningsdepartementet unnskyldte seg med at elendigheten «var bestilt mens det ennå var krigstilstand».

Sammenhengen mellom krigstilstand og dametrusers fasong og materiale er til denne dag et uløst mysterium . . .

Willy Ustad

FIRE SØSKEN

- ___ 1 Tyskertøs
- ___ 2 Frihetens pris
- ___ 3 Spor i rimfrost
- ___ 4 Framtidens menn
- ___ 5 Ild i kald aske
- ___ 6 Makten og æren
- ___ 7 Dobbeltspill
- ___ 8 Tyskerungen
- ___ 9 Sensommer
- ___ 10 Brente spor
- ___ 11 Venner og fiender
- ___ 12 Fortid og framtid
- ___ 13 Frykt og lengsel

Kr 44, 50 pr. bok

Hvis din bokforhandler ikke har bøkene, kan du bestille dem direkte fra forlaget.

Merk av de ønskede bøkene, og send hele siden til:

BLADKOMPANIET A/S, postboks 148 Kalbakken, 0902 Oslo. Ordretiff. 63 84 65 75

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./-sted: _____

- ___ Jeg ønsker boken/bøkene tilsendt i postoppkrav
- ___ Forskuddsbetaling følger vedlagt pr. sjekk
- ___ Forskuddsbetaling vil følge pr. postgiro

0803 5179403

Ved forskuddsbetaling sender vi bøkene portofritt.
Vi tar forbehold om prisendring.